

„Хајде да се не лажемо, истина је да Република Српска хоће да се отцијепи од БиХ!“ На претходну „богохулну“ реченицу и многи Срби ће подићи ће обрве: „Није реално, изазваће реакције“. Непрестаним оптужбама да испотиха спремају сецесију, „међународна заједница“ их је већ толико наплашила да о томе избегавају да говоре. Штавише, одраше грло понављајући да су се Дејтонским споразумом обавезали да РС остане у БиХ и да ће обавезу поштовати. Али бадава, они опет. У сваком гесту власти у Бањалуци којим брани изворни дејтонски статус РС, они „препознају“ корак ка сецесији.

Чему и њихова прича да хоћемо, и наша да нећемо? Шта је природније него да један народ на основу права на самоопредјељење до отцијепљења жели да формира своју државу? Поготово када тај народ насељава преко 80 посто једне федералне јединице, када ефективно контролише јасно разграничену територију, када има своју војску и полицију, свој парламент, предсједника, владу, судство, те грб, химну, заставу, и писану историју? Додуше, нешто од тога јој је у међувремену отето и наменито, али према изворном Дејтону управо је тако. Ипак, наводи се више контрааргументата.

Иако нико не сумња да би сецесију потврдили и народни представници у скупштини РС и народ на референдуму, каже се да то не би дозволила тзв. међународна заједница. „Међународна заједница“ је, истина, рекла де нема више промјене граница на Балкану, али је прије тога измијенила границе Југославије, и наставила са границама Србије, па зашто не би опет промијенила став. Затим, та иста међународна заједница је током рата у неким од мировних планова разматрала и варијанту подјеле БиХ. Најзад, међународна заједница више није што је била - суперсила плус вазална ЕУ, него обухвата и Русију и Кину наспрам САД у опадању моћи плус обезглављену ЕУ.

Српска хоће да оде из БиХ, али то неће да каже

Пише: Ненад Кеџмановић
четвртак, 26 јануар 2017 12:59

[Фонд стратешке културе](#)